

Bilag 1.

Den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i København.

Den 22. Februar 1913.

Undertegnede tillader sig at henlede det ærede Landstingsudvalgs Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være rigtigt i § 7 i de foreslaaede Ændringer i Lov 27. Maj 1908 efter det Punktum, der ender Linie 17, at tilføje:

„Ved Appel af Dommen og til Edssagen i Henhold til Dommen er offentlig Stævning af den sigtede uforuden, naar Stævningen forkyndes for den Ret, der har afsagt Dommen, med Varsel som til en inden Retskredsen boende. Paa Grundlag af Dommen . . .“

Det er nemlig en overflødig og i høj Grad tidsspildende Formalisme, at Barnemoderen efter een Gang at have indstævnet offentligt den borteblevne — en offentlig Stævning maa kræve et langt Varsel, mindst 3 à 4 Maaneder — skal gentage den samme Ceremoni en Gang til, naar hun vil aflægge Eden, og atter en Gang til, hvis hun vil appellere Dommen.

For den Muligheds Skyld, at den sigtede efter Dommen melder sig ved den Ret, hvortil han er indstævnet, bør der formentlig i Stedet for den offentlige Indstævning ske en Forkyndelse, saa at Retten, naar den sigtede melder sig, kan give ham Besked om Sagens Stilling.

De ovenstaaende Bemærkninger er ikke fremkomne før, fordi jeg først for faa Dage siden er blevet bekendt med det fremsatte Forslag.

Ærbødigst

C. Ussing.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg til Behandling af det den 7. d. M. fremsatte Forslag til Ændringer i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908.